

(*Salmo trutta caspius*)

...

*

به منظور تعیین وزن مناسب رهاسازی آزاد ماهی خزری (*Salmo trutta caspius* Kessler, 1877) برای افزایش ضریب بازگشت شیلاتی آن، قابلیت تنظیم یونهای Na^+ ، Mg^{2+} ، Ca^{2+} و Cl^- در بچه ماهی اوزان ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ گرمی در شوریهایی ۷ درهزار، شوری طبیعی دریای خزر و آب شیرین (شاهد) بررسی گردید. خونگیری در فواصل زمانی ۰، ۳، ۶، ۱۲، ۲۴، ۷۲، ۱۶۸ و ۲۴۰ ساعت با لوله‌های موئینه هپارینه انجام شد. پس از جداسازی پلاسما، یون Na^+ با Flame photometer و یونهای Mg^{2+} ، Ca^{2+} و Cl^- با دستگاه RA-1000 اندازه‌گیری شدند. تغییرات یونی در محدوده زمانی ۱۰ روزه بیانگر قابلیت تنظیم یونی همه گروههای وزنی مورد آزمایش در شوری ۷ درهزار و گروههای وزنی ۱۰، ۱۵، ۲۰ گرمی در شوری طبیعی دریای خزر بود.

: ماهی آزاد دریای خزر، تنظیم یونی، خزر جنوبی.

بچه ماهیان حاصل از تکثیر مصنوعی به محللهای اصلی مهاجرت ماهیان مولد و یکی از لوازم آن تعیین اندازه مناسب رهاسازی می‌باشد. این کار با مطالعاتی چون مطالعه تنظیم اسمزی و تنظیم غلظت یونی در بچه ماهیان صورت می‌پذیرد. تعدادی از محققان افزایش اندازه بدن را عامل توانایی در تنظیم اسمزی و بقا در آب دریا دانسته‌اند [۱-۳]. اندازه‌ای که تضمین‌کننده بقا در آب دریا باشد وابسته به گونه و به

ماهی آزاد دریای خزر با نام علمی *Salmo trutta caspius* از جمله ماهیان با ارزش دریای خزر بوده که طی سالهای اخیر با کاهش شدید ذخایر و صید مواجه شده است. از جمله دلایل این موضوع می‌توان به از بین رفتن محللهای تخم‌ریزی طبیعی به دلیل شرایط نامساعد زیست محیطی و صید بی‌رویه اشاره کرد. یکی از راههای بازسازی ذخایر این ماهی، رهاسازی

* نویسنده مسؤل مقاله: ۰۹۱۲۲۰۵۸۲۳۰، Email: abtahibm@modares.ac.ir

شوری مختلف و در وزنهای مختلف بچه ماهیان آزاد دریای خزر می‌پردازد.

عملیات و اجرای تیمارها در ایستگاه تحقیقاتی تکثیر و پرورش ماهیان دریایی (واقع در ساحل غازیان بندرانزلی) در سالهای ۸۲-۱۳۸۳ انجام شد.

ماهیان به کار رفته در این تحقیق از جمعیت بچه ماهیان آزاد خزر (*Salmo trutta caspius*) یک نسل تولید شده در مجتمع تکثیر و پرورش ماهیان سردابی شهید باهنر کلاردشت در وزنهای ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ گرمی برداشت و به ایستگاه ساحل غازیان منتقل شدند.

شرایط مناسب برای بچه ماهیان در زمان انتقال از طریق اکسیژن‌رسانی و حجم آب کافی مهیا گردید. به منظور تطابق، بچه ماهیان حدود یک ماه در حوضچه‌های گرد ایستگاه ساحل غازیان با چرخش آب و هوادهی قرار گرفتند. سپس بچه ماهیان با دستگاه سورتر دستی (ساخت کشور آلمان) در وزنهای ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ گرمی دسته‌بندی شدند و هر گروه وزنی در وانهای ۵۰۰ لیتری با جریان آب ورودی و خروجی و هوادهی قرار گرفتند. پس از حدود یک هفته زمان تطابق با وضعیت جدید، برای اجرای عملیات تیمارداری، بچه ماهیان مستقیماً به داخل وانهای ۱۰۰ لیتری و با ۳ سطح شوری آب شیرین (کمتر از ۰/۵ در هزار)، شرایط مصبی (۷ در هزار) و آب

اندازه‌ای که ماهی در شرایط طبیعی به دریا مهاجرت می‌کند، نزدیک است. این اندازه نشان‌دهنده ظرفیت کافی ماهی برای انتقال یونهاست. علاوه بر ویژگیهای گونه‌ای، اختلافهای ژنتیکی نیز تأثیر اثبات شده‌ای در ظرفیت انتقال یون دارند [۱، ۴، ۵].

همبستگی بین شاخصهای مهم فیزیولوژیک (اسمولاریته و الکترولیتها) با افزایش اندازه بدن در یک دامنه معین به طور خطی (در مورد گونه *Salvelinus fontinalis*) افزایش می‌یابد [۶]. همچنین روسنفل^۱ (۱۹۵۸) [۷]، تنظیم اسمولاریته پلاسما و یونهای سدیم، پتاسیم، کلر و منیزیم طی سازگاری و بقا در آب دریا را به طور کامل وابسته به اندازه دانسته است.

بنابراین مطالعه غلظت یونهای نامبرده در خون می‌تواند زمان مناسب مهاجرت ماهی آزاد دریای خزر را از رودخانه به دریا معین کند و در حقیقت سن و اندازه مناسب رهاکرد بچه ماهیان آزاد دریای خزر یا پرورش در محیطهای دریایی را مشخص کند. تاکنون در مورد ماهی آزاد دریای خزر مطالعات بسیار کمی انجام شده است. به هر حال پژوهشهای اینچنینی و نتایج آنها می‌تواند ضریب بازگشت شیلاتی این ماهی را افزایش دهد. در حال حاضر این گونه با وزن ۵ تا ۱۰ گرمی به رودخانه تنکابن رها می‌شود و این رهاسازی بدون پیشینه مطالعات قبلی انجام می‌گیرد. بهرامیان (۱۳۸۰) [۸] با اندازه‌گیری غلظت سدیم خون بچه ماهیان گروههای وزنی ۳، ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ گرمی در معرض شوری دریای خزر و علاوه بر آن با بررسی رفتار مهاجرتی بچه ماهیان، وزنهای ۳ و ۱۰ گرمی را به دلیل تنظیم بهتر سطح سدیم و تمایل به مهاجرت به سمت دریا مناسب برای رهاسازی اعلام کرده است.

مطالعه حاضر به بحث و بررسی در مورد تنظیم یونی و روند تغییرات غلظت یونهای سدیم، کلسیم، منیزیم و کلراید در فواصل زمانی مختلف قرارگیری در آبهای با سطوح

1. Rousneffel

دریا (۱۱/۵-۱۱ppt)، مجهز به سیستم هواده مرکزی منتقل شدند. این شیوه نگهداری با مک کورمیک و نایمن^۱ (۱۹۸۴) همخوانی دارد. با توجه به ۴ گروه وزنی بچه ماهیان و ۳ سطح شوری آب مورد آزمایش و ۳ تکرار [۹] برای هر تیمار در مجموع نیاز به ۳۶ پلات آزمایشی (وان ۱۰۰ لیتری) بود تا از این طریق توان فیزیولوژیکی بچه ماهی برای تنظیم یونی خون در شوریه‌های مختلف به دست آید. تراکم وزنی بچه ماهیان به میزان ۵g/L در وانها تعیین شد [۱۰]. برای به حداقل رساندن تغییرات شاخصهای پلازما، ۲۴ ساعت قبل از انتقال به وانهای ۱۰۰ لیتری بچه ماهیان در شرایط گرسنگی نگهداری شدند [۱۱].

آب دریا (۱۱/۵-۱۱ppt) از محدوده‌ای با عمق حدود ۵۰m دریای خزر واقع در غرب بندرانزلی به وسیله قایق موتوری و آب ۷ درهزار نیز از ساحل ایستگاه تحقیقاتی ساحل غازیان تهیه شد که پس از عبور دادن آبهای مذکور از فیلتر ۰/۲μ، به وانهای ۱۰۰ لیتری ریخته شدند. میزان تعویض آب روزانه حدود ۲۰٪ بود و غذادهی یکبار در روز به وسیله غذای پلیت مخصوص آزاد ماهیان (FFt) به میزان ۲٪ وزن بدن انجام شد [۱۰].

دمای آب به وسیله دماسنج جیوه‌ای با دقت ۰/۱°C و اکسیژن محلول با روش وینکلر اندازه‌گیری شد [۱۲]. pH آب با دستگاه pH متر الکتریکی (WTW) تعیین شد. همچنین نیتريت با استفاده از سولفانیل آمید در طول موج ۵۴۳ و آمونیوم با استفاده از معرف نسلر در طول موج ۴۲۰nm و نیترات با معرف بروسین در طول موج ۴۱۰nm به وسیله اسپکتروفنومتر HACH DR ۲۰۰۰ با دقت ۰/۰۰۱ اندازه‌گیری شد [۱۲].

شوری آب حوضچه‌ها هر ۲۴ ساعت یکبار با دستگاه شوری‌سنج BECKMAN مدل Rs-VB، Portable، کنترل می‌شد. بچه ماهیان نیز در شرایط نور طبیعی قرار داشتند.

پس از قرارگرفتن بچه ماهیان در پلاتها در فواصل زمانی ۳، ۶، ۱۲، ۲۴، ۷۲، ۱۶۸ و ۲۴۰ ساعت، با قطع ساقه دم، خون از ساقه دم به وسیله لوله‌های موئین هیپارینه گرفته شد و به اپندورف ۱/۵CC با درج مشخصات (زمان نمونه‌برداری، مشخصات تیمار) منتقل داده شد [۶، ۱۰، ۱۱، ۱۳].

به دلیل کافی نبودن نمونه خون مربوط به یک بچه ماهی، با توجه به وزن خونگیری از ۳ تا ۱۱ قطعه بچه ماهی در شرایط مشابه خونگیری گردید و به عنوان یک نمونه واحد در نظر گرفته شد [۱۴]. پس از خونگیری، بچه ماهیان در هر یک از فواصل زمانی با دقت ۱mm و ۰/۱g زیست‌سنجی شدند. پس از آن نمونه‌های خون، در سانتریفوژ یخچال‌دار با دور ۵۵۰۰^{rpm} در ۵ دقیقه قرار گرفتند [۶]. سپس پلازما به وسیله میکروسپیلر برداشت و به اپندورف (با درج مشخصات) منتقل شد.

برای اندازه‌گیری یونهای Mg^{2+} ، Ca^{2+} ، Cl^{-} از دستگاه کامپیوتری RA-۱۰۰۰ (TECNICON) ساخت آمریکا استفاده گردید. اندازه‌گیری مواد در این سیستم براساس روش رنگ‌سنجی است. برای اندازه‌گیری یونهای سدیم از فلاپیم فتومتر (Jenway) ساخت انگلیس) استفاده شد.

تکرارهای آزمایش با طرح بلوکهای کاملاً تصادفی چیده شدند. مقایسه میانگین تیمارها با روش واریانس یکطرفه، آزمونهای دانکن و توکی و رسم نمودارها با استفاده از برنامه‌های آماری و اکسل انجام شد.

تغییرات غلظت پلاسما می کلسیم با توجه به ۳ سطح شوری و ۴ گروه وزنی در نمودارهای ۵ تا ۸ خلاصه شده‌اند.

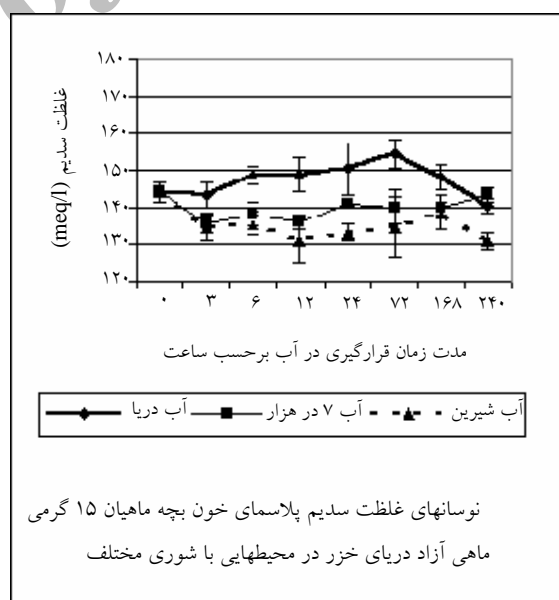
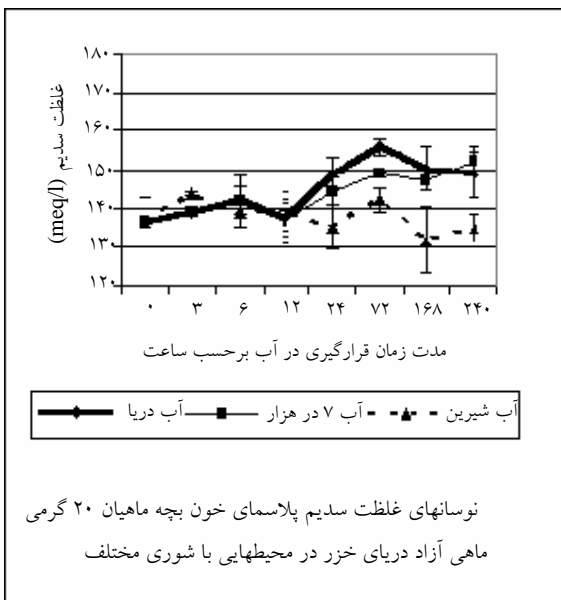
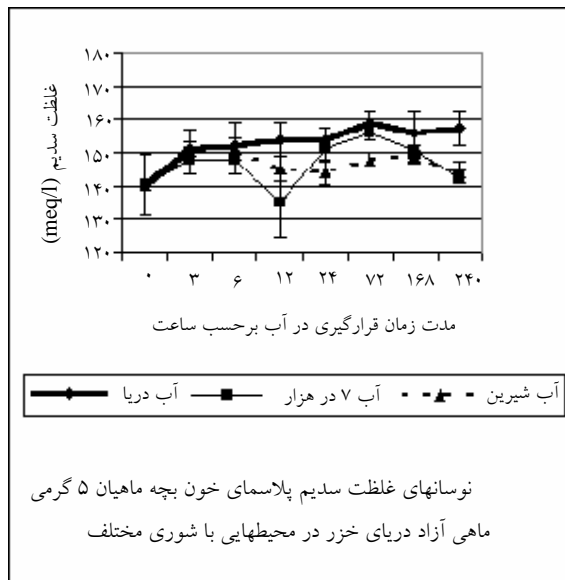
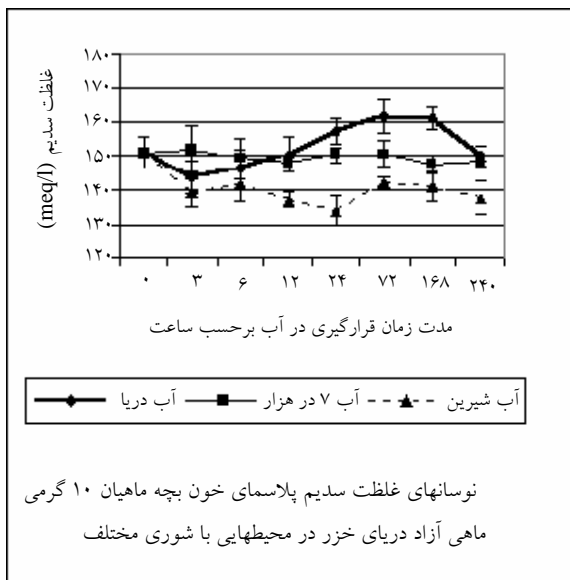
تغییرات غلظت پلاسما می منیزیم در تیمارهای مختلف وزنی و شوری در نمودارهای ۹ تا ۱۲ نشان داده شده است. در بچه ماهیان ۵ گرمی پس از انتقال به آب دریا، غلظت منیزیم در تمام فواصل زمانی بالاتر از سطح اولیه بود، به طوری که حداکثر و حداقل این افزایش به ترتیب ۲۴/۳٪ (در فاصله زمانی ۲۴ ساعت) و ۱۱/۸٪ (در فاصله زمانی ۳ ساعت) مشاهده گردید. پس از ۱۰ روز ماندگاری در آب دریا سطح یون منیزیم به ۴/۲ میلی‌اکی‌والان در لیتر رسید که حدود ۲۳/۸٪ در مقایسه با سطح اولیه رشد نشان می‌دهد. در سایر گروه‌های وزنی مقادیر این یون پس از ۱۰ روز از زمان انتقال، به سطح اولیه نزدیک شد.

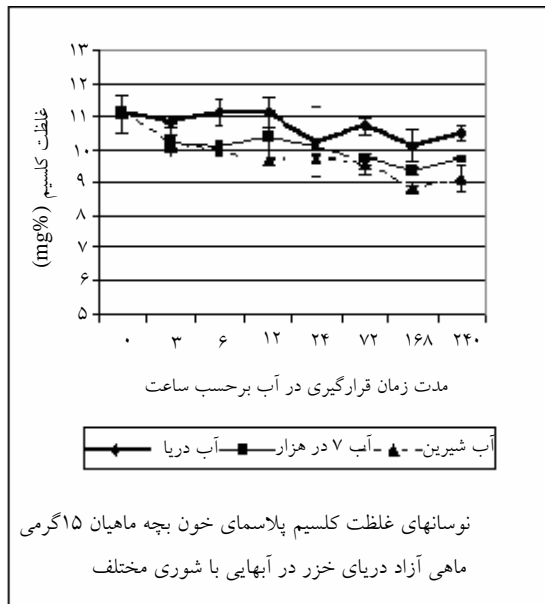
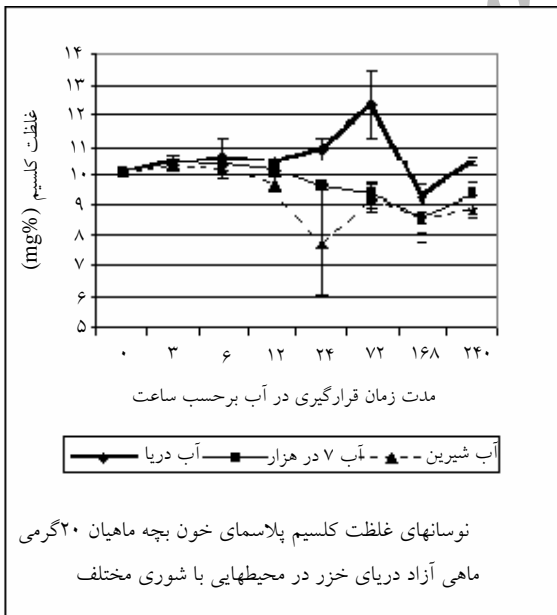
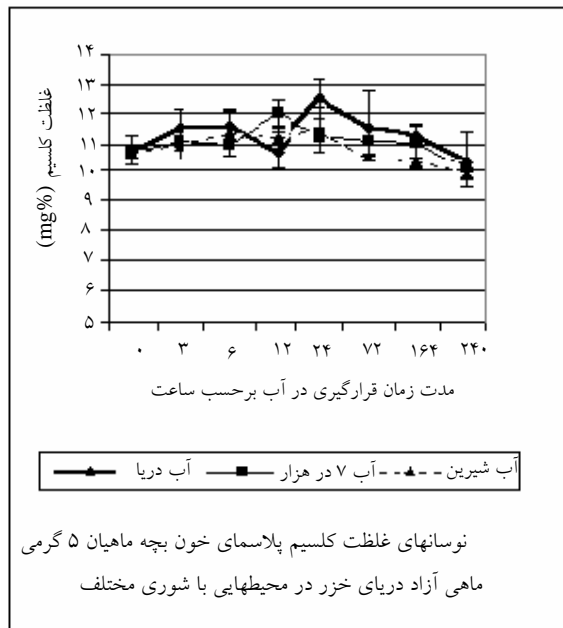
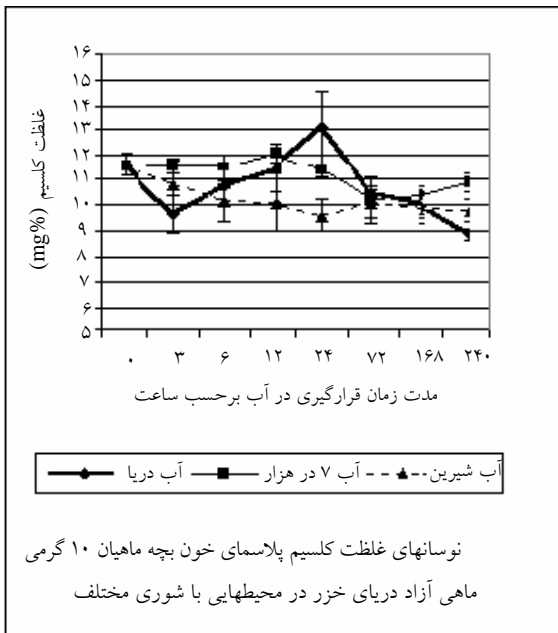
تغییرات غلظت پلاسما می کلراید بچه ماهیان آزاد دریای خزر در نمودارهای ۱۳ تا ۱۶ آمده است. در بچه ماهیان ۵ گرمی سطح یون کلراید پلاسما در آب دریا در تمام زمانها نسبت به سطح اولیه افزایش نشان داد، که حداکثر این افزایش به زمانهای ۱۲ و ۲۴۰ ساعت (۱۱/۴٪) مربوط بود. در سایر گروه‌های وزنی (۱۰، ۱۵ و ۲۰g)، سطح یون کلراید پس از ۱۰ روز از زمان انتقال به سطح اولیه نزدیکتر شد و این موضوع حالت تنظیم یونی و در حقیقت توسعه اندامهای دخیل در تنظیم یونی را نشان می‌دهد. در تیمار ۷ در هزار، روند تغییرات متعادلی از یون کلراید در تمام گروه‌های وزنی مشاهده شد و با گذشت ۱۰ روز از زمان ماندگاری مقادیر این یون به سطح اولیه نزدیک شد.

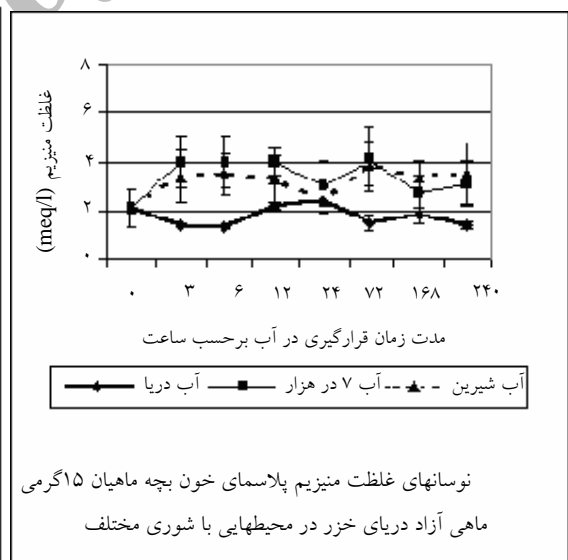
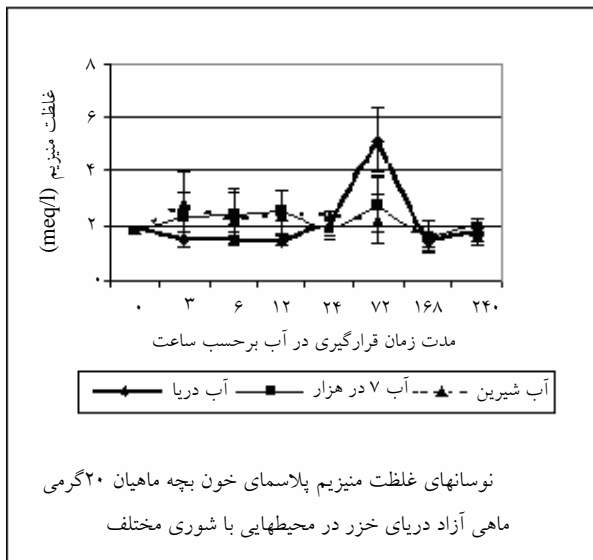
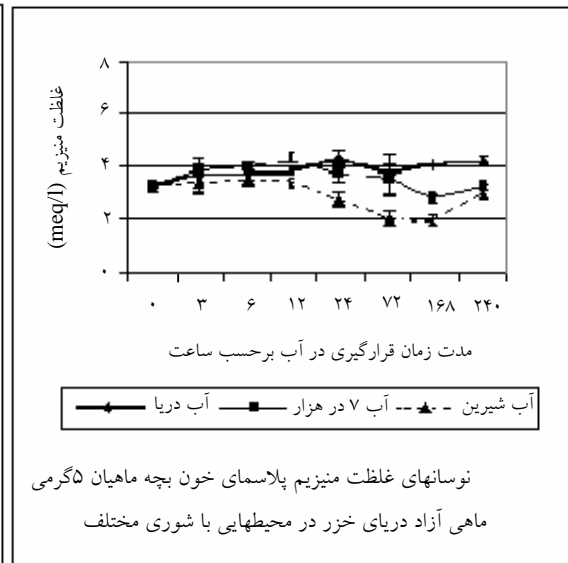
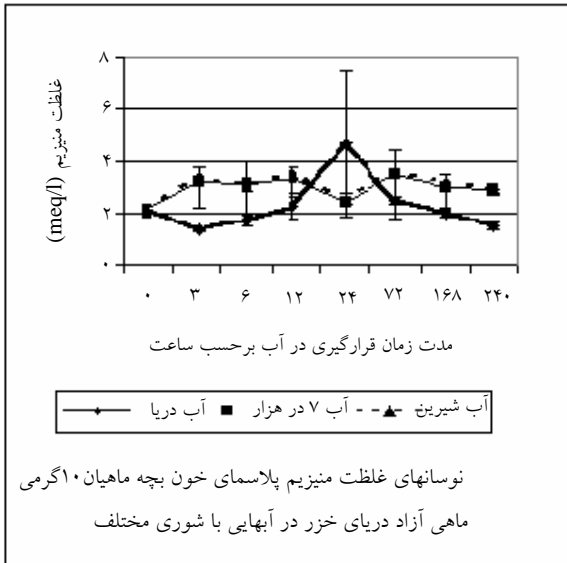
میانگین طول بچه ماهیان زیست‌سنجی شده در گروه‌های وزنی ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ گرمی به ترتیب 8 ± 0.2 ، 9.6 ± 0.03 ، 11.2 ± 0.03 و 12.3 ± 0.03 cm بود. میانگین طول بچه ماهیان زیست‌سنجی شده در تیمارهای مختلف شوری اختلاف معناداری نشان نداد ($p > 0.01$).

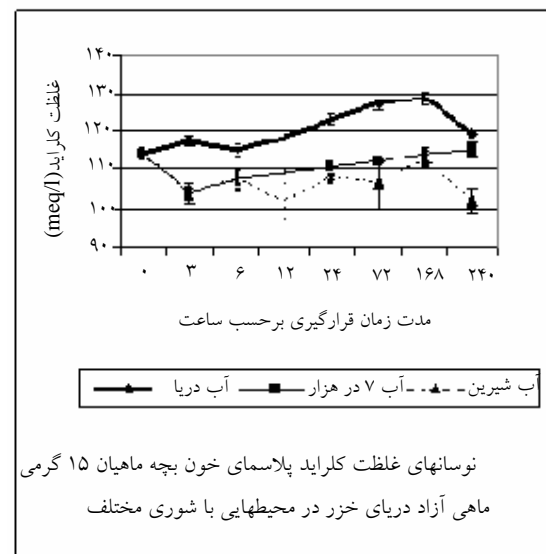
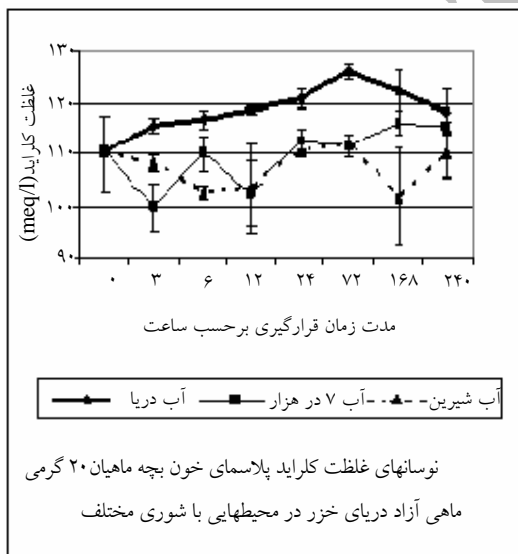
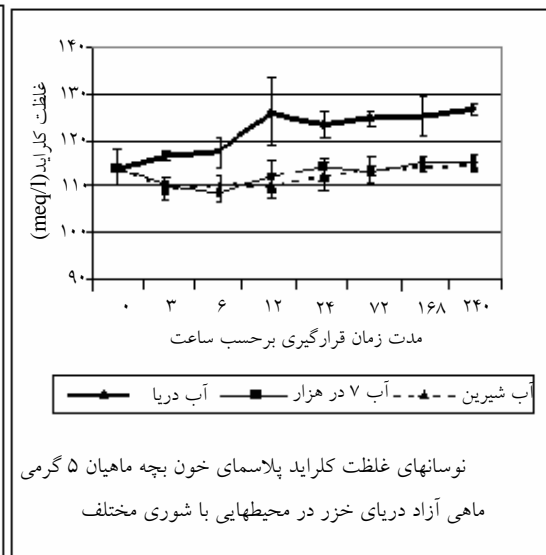
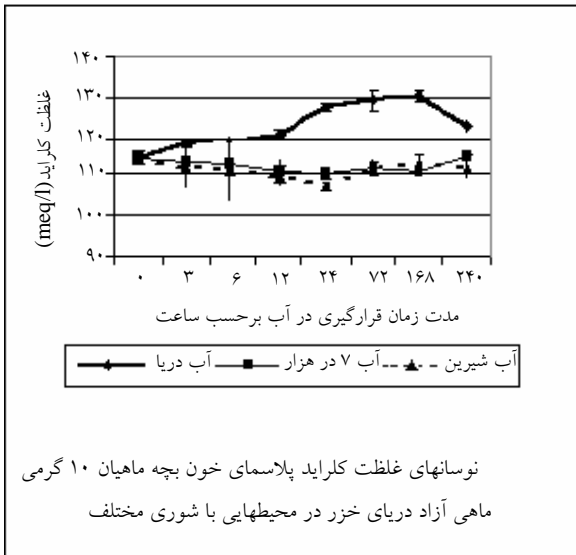
از طریق تعویض روزانه آب (به میزان ۲۰٪)، هوادهی و آبشویه کردن وانها تعادل شیمیایی محیط‌های آبی حفظ شد، به طوری که مقادیر pH در حد ۸-۸/۴، اکسیژن در حد ۸/۴ تا ۹/۵ mg/L NO₂ در دامنه ۰/۰۷۶ تا ۰/۰۱۱، NH₄ ۰/۰۱۱ و CO₂ بین ۰ تا ۰/۵ mg/L قرار داشتند.

غلظت یون سدیم پلاسما می خون بچه ماهیان ۵ گرمی منتقل شده به آب دریا در فواصل زمانی ۳، ۶، ۱۲، ۲۴، ۷۲، ۱۶۸ و ۲۴۰ ساعت به ترتیب ۷٪، ۷/۶٪، ۸/۸٪، ۸/۸٪، ۸/۸٪، ۱۱/۶٪، ۹/۷٪ و ۱۰/۷٪ در مقایسه با سطح اولیه افزایش یافت، که این روند تقریباً صعودی است. در سایر گروه‌های وزنی (۱۰، ۱۵ و ۲۰g)، سطح این یون تا زمان ۷۲ ساعت روند تقریباً صعودی داشت اما پس از ۱۰ روز از زمان انتقال به سطح اولیه نزدیک شد (سطح اختلاف بین ۰/۵-۰/۴٪). در تیمار ۷ در هزار، غلظت یون سدیم در تمام گروه‌های وزنی روند تقریباً متعادلی را طی کرد (نمودارهای ۱-۴).

۲۰ گرمی است. گروه وزنی ۵ گرمی در مقایسه با سایر گروهها توانایی کمتری در تنظیم غلظت سدیم و کلر نشان می‌دهند. طبق مطالعات اوگدال^۱ و همکاران (۱۹۹۸) [۱۶] رفتار مهاجرتی بچه ماهیان با افزایش اندازه بدن ماهی افزایش می‌یابد. تعدادی از مطالعات نیز بر تأثیر سن و اندازه بدن ماهی در افزایش توانایی تنظیم یونی و بقا در آب دریا تأکید دارند [۶، ۱۷].

در شوری ۷ در هزار تغییرات غلظت یونها در تمام گروهها بیش از آنکه متأثر از شوری محیط باشند از استرس و شرایط محیطی اثر پذیرفتند. این شوری که به عنوان نماینده شرایط مصبی در تحقیق جای گرفته است و در دوره‌های پرآبی رودخانه‌های خزر جنوبی در بخشهای وسیعی از آبهای حاشیه حاکم می‌شود از نظر اسمولاریته به شرایط داخلی بچه ماهیان بسیار نزدیک می‌باشد، بنابراین عدم تأثیر بارز این شوری و متعادل شدن اسمولاریته همه گروهها پس از ۱۰ روز قابل توجیه است.

در جمع‌بندی کلی نتایج، بویژه با در نظر گرفتن داده‌های سنجش یونها در روز دهم تیمارها، می‌توان قابلیت تنظیم اسمزی بچه ماهیان ۱۰، ۱۵ و ۲۰ گرمی در شوری دریای خزر و قابلیت تنظیم همه گروههای وزنی در شوری ۷ در هزار را تأیید کرد.

از ریاست محترم پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی کشور، معاونان ایشان، رئیس و کارکنان ایستگاه تحقیقاتی تکثیر و پرورش ماهیان دریایی (ساحل غازیان)، مدیریت و کارکنان آزمایشگاه دکتر فدایی رشت، رئیس و کارکنان محترم مجتمع تکثیر و پرورش ماهیان سردابی شهید باهنر کلاردشت، ریاست و معاون پژوهشی دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی تربیت مدرس به پاس همکاری صمیمانه تقدیر و تشکر می‌شود.

مطالعه تنظیم یونی می‌تواند زمان مناسب مهاجرت گونه‌های آزاد ماهیان از رودخانه به دریا و در حقیقت اندازه مناسب رهاسازی بچه ماهیان را مشخص کند و از این طریق بر ضریب بقای آنها بیفزاید.

تغییرات اسمولاریته و ترکیب یونی سرم خون ماهیان در معرض شوریهای دریایی طی دو مرحله رخ می‌دهد. در مرحله نخست، غلظت یونهای سرم خون در روزهای ابتدایی (پس از انتقال به آب دریا) افزایش می‌یابد و به غلظتهای محیطی نزدیک می‌شود. در مرحله دوم در صورت حصول تکامل و قابلیت کافی در سیستم تنظیم یونی ماهی، غلظت یونها کاهش یافته به طور مجدد طی چند روز به سطوح پایینی می‌رسد [۳].

در این تحقیق با مشاهده کلی نتایج سنجش یونی در گروههای وزنی در سه سطح شوری دریای خزر، ۷ در هزار و آب شیرین می‌توان دو نوع تأثیر را بر بچه ماهیان تفکیک کرد. در مرحله اول که حدود یک روز یا بیشتر ادامه دارد اثر قرارگیری در شرایط آزمایش مشاهده می‌شود که با استرسهای دستکاری، تعقیب و گریز و افزایش شوری ناگهانی همراه است. در این دوره عوامل داخلی ماهی اثر غالب بر غلظت یونهای پلاسما دارند. هورمون آدرنالین به عنوان عامل پاسخ به استرسهای کوتاه مدت در این بخش بر سیستم گردش و فشار خون اثر می‌گذارد و با افزایش فیلتراسیون کلیوی و آبششی، افزایش ترشح یونها و عدم تعادل و اختلال تنظیم آنها را برمی‌انگیزد [۱۵]. در نتیجه اسمولاریته خون کاهش می‌یابد. چنین نوساناتی را در اغلب نمودارها که نشان‌دهنده کاهش غلظت یونها در ساعات اول است، می‌توان مشاهده کرد. پس از پایان یافتن دوره چند ساعته استرس، گرایش به افزایش غلظت یونها در بچه ماهیان قرارگرفته در آب خزر آغاز شده و این روند تا بیش از سه روز ادامه می‌یابد که آن را می‌توان با شدتهای متفاوت در نتایج سنجش سدیم، کلر و کلسیم مشاهده کرد. این روند مورد انتظار بوده و در همه گروههای وزنی دیده می‌شود. سنجش فشار اسمزی پس از ۷ و ۱۰ روز بیانگر فعالیت مکانیزمهای تنظیمی در هر سه گروه ۱۰، ۱۵ و

1. Ugedal

- [1] Parry G.; Size and osmoregulation in salmonid fishes. *Nature(Lond)*; 1958; 181: 1218-1219.
- [2] Krayushkina L. S., Se menova O.G., Panov A. A., Gerasimo A. A.; «Functional Traits of the Osmoregulatory System of Juvenile Paddlefish, *polyodon spathula*»; *J. of Ichthyology*; 1996; 36(9): 787-793.
- [3] Krayushkina L. S., Panov A. A., Gerasimov A. A, Potts W.T.W.; «Changes in Sodium, Calcium and Magnesium Ion Concentrations in Sturgeon [*Huso huso*] Urine and in Kidney Morphology»; *J. Comp Physiol B.*; 1999; 165: 527-533.
- [4] Weisbart M.; «Osmotic and ionic regulation in embryos, alevins, and fry of the five species of pacific salmon»; *Can. J. Zool.*; 46: 385-397.
- [5] Clarke W. C., Shelbourn J. E., Brett J. R.; Growth and adaptation to seawater in underyearling Sockeye and Coho salmon subjected to regims of constant or changing temperature and daylength; *Can. J. Zool.*; 1978; 56: 2413-2421.
- [6] McCormik S. D., Naiman R. J.; «Osmoreglation in the brook trout, *Salvelinus fontinalis* .2. Effects of Size, Age and Photoperiod on Seawater Survival and Ionic Regulation»; *Comp Biochem.-Physiol.-A*; 1984; 79A(1):17-28 .
- [7] Rounsefell G. A.; Anadromy in North American Salmonidae; *Fish. Bull.* 1958; 58:171-185.
- [8] بهرامیان ب.; بررسی و تعیین مناسبترین اندازه‌های طولی و وزنی بچه ماهی آزاد جهت رهاسازی در رودخانه‌های حوزه جنوبی دریای خزر؛ همایش ماهیان استخوانی دریای خزر؛ مؤسسه تحقیقات شیلات، انزلی، ایران؛ ۱۳۸۰؛ ص ۴۸.
- [9] کرایوشکینا؛ بررسی سیستم اسمزی ماهیان؛ گردآوری: علی دانش خوش اصل، مرادی م؛ مرکز تحقیقات ماهیان استخوانی دریای خزر؛ ۱۳۷۸؛ ۸۳ ص.
- [10] Avella M., Young G., Prunet P., Schreck C. B.; «Plasma prolactin and cortisol concentrations during salinity challenges of coho salmon (*Oncorhynchus kisutch*) at smolt and post-smolt stages»; *Elsevier Science Publishers B.V., Amsterdam. Aquaculture*; 1990; 359–372.
- [11] Madsen S. S., Naamansen E. T.; «Plasma ionic regulation and gill Na⁺, K⁺, ATPase changes during rapid transfer to seawater of yearling rainbow trout, *Salmo gairdneri*: Time course and seasonal Variation»; *J. Fish. Biol.*; 1989; 34(6): 829-840.
- [12] ASTM; American Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater. American Public Health Association, Washington 20005; 1989.
- [13] Seidelin M., Madsen S., Blenstrup H., Tipsmark C.; Time-course changes in the expression of Na⁺, K⁺-ATPase in Gills and Pyloric Caeca of Brown Trout(*Salmo trutta*) during Acclimation to Seawater. *Physiological and Biochemical Zoology*, university of Chicago; 2000; pp. 446-453.
- [۱۴] کاظمی ر، بهمنی م، پورکاظمی م، مجازی امیری ب؛ بررسی سیستم اسمزی در تاسماهی ایرانی؛ دفتر طرح و برنامه‌ریزی و هماهنگی امور پژوهشی؛ ۱۳۷۹؛ ۶۹ ص.
- [15] Helfman G.S., Collette B. B., Facey D. E.; *The Diversity of Fishes*, Blackwell Science.1997; Inc. 80.
- [16] Ugedal, Finstad O. B., Damsgard B.B., Mortensen A.; Seawater tolerance and downstream migration in hatchery-reared and wild brown trout. *Elsevier Science*; 1998; pp: 396-405.
- [17] McCormik S. D., Saunders R. L.; Preparatory Physiological adaptations for marine life of Salmonids: Osmoregulation, growth, and Metabolism; *Am. Fish .Soc. Symp*; 1987; 1: 211-229.